

דברות קודש

מאת
נ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת וישב

נאטא

כל הזכויות שמורות
ל'איגוד חסידי בוסטון' {ע"ד}
שע"י קהל 'קדושת פינחס' באסטאן
רח' נועם אלימלך 2 ביתר עילית.

להנצחות לדגל שמחה

או לעילוי נשמת

ניתן לשלוח מייל:

A0799326426@GMAIL.COM

058-325-4668

עיצוב וסדר:

א.ש. אשדוד

0527627127

פרשת וישלח תשפ"ב

שבת יארציט של ב"ק מדרן אדמו"ר רבי לוי יצחק זי"ע

שולחן הטהוד ליל שבת קודש

לעריכת השולחן בכל שבת, זוגתו של אותו יהודי היתה שואלת אותו, למה זה צריך הוא ללכת לטיש כל שבוע בקביעות, והיה משיב לה שהוא צריך להשלים מניין, שיהיה לרבי מניין יהודים בטיש. והנה פעם באחת השבתות הגדולים [די גרויסע שבתים], הגיעו הרבה אורחים מניו יורק לשבות בשבת בבאסטאן, ואותו היהודי נפנה ללכת לטיש שאלה אותו אשתו, למה אתה הולך בשבת כזאת לטיש, הלא בשבת זו יש לרבי מנין, אך הוא השיב לה, שהוא רוצה להראות לחסידים שמגיעים מניו יורק, שגם בבאסטאן יש יהודים שמגיעים לטיש.

זכותו של אותו צדיק כ"ק אאזמו"ר זי"ע שערך את שולחנות הטהורים מידי שבת בשבתו, עומדת לנו שגם אנו יכולים לערוך את

בשבוע הבעל"ט ביום ח"י כסליו יחול יומא דהילולא של כ"ק אאזמו"ר זי"ע, זקני ז"ל היה עורך בעיר באסטאן את שולחנו אשר לפני ה' מידי שבת בשבתו מבלי להחסיר, וזה יש לדעת ששם בעיר באסטאן 'איז נישט געווען מיט וועם צו גיין צום טיש' (לא היה עם מי לגשת לשולחן) שלא היו שם כמעט 'חסידישע אידן', כי זקני ז"ל היה מורה לכל אחד שהצליח לקרבו ליהדות שיעקור דירתו לניו יארק, ששם יש קהילות ומוסדות מבוססים וניתן לגדל שם את הילדים בדרך התורה והחסידות, ולא היה מניח שישארו לגור שם בבאסטאן שבאותה תקופה לא התקיימו שם מוסדות ראויים לילדי ישראל.

בעיר בוסטון היה גר יהודי 'בעל בית' שהיה מגיע בקביעות

השולחן, שהאמת אני כשלעצמי 'קען
 איך נישט פירן מיש' (איני יכול לערוך
 השולחן), אבל בזכות אותם המישן
 שערך זקני שם בבאסטאן במסירות
 נפש, בזכות זה אנו זוכים גם היום
 'צו פירן מיש' (לערוך שולחן).

תורה

החסד נגלה לעין כל, שנוכל לראות
 את הטובות, ורק אז שייך שביעה.

והנה הרמב"ן בריש הפרשה כתב
 וז"ל: כי נכתבה הפרשה הזאת
 ללמדנו רמז לדורות כי כל אשר אירע
 לאבינו עם עשו אחיו יארע לנו תמיד
 עם בני עשו. וכתב רש"י על מה
 שאמר עשו (בראשית לג יב-ד) נסעה
 ונלכה ואלכה לנגדך. וענה לו יעקב,
 אדני ידע כי הילדים רכים והצאן
 והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד
 ומתו כל הצאן. יעבר נא אדני לפני
 עבדו ואני אתנהלה לאמי לרגל
 המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד
 אשר אבא אל אדני שעירה. וכתב
 רש"י (שם פסוק יד) הרחיב לו הדרך,
 שלא היה דעתו ללכת אלא עד סוכת,
 ואמר עד אשר אבוא אל אדוני שעירה,
 אמר, אם דעתו לעשות לי רעה, ימתין
 עד בואי אצלו, והוא לא הלך, ואימתי
 ילך, בימי המשיח (ב"ר עה ד), שנאמר

ואתה אמרת היטב איטיב עמך וגו'
 (בראשית לב, ג).

לוי מבאר ואתה אמרת היטב איטיב
 עמך, פירוש שאטיב עמך שיהא הטוב,
 באתגליא לכל שהוא טובה, שלפעמים
 יש חסדים מכוסים שאין נראה לעין
 ואדרבה נראה שהיא רעה והטוב
 מכוסה, מה שאין כן בעשות הבורא
 ברוך הוא חסד מגולה עם האדם אז
 הטוב הוא מגולה.

ב"ק אאזמו"ר זי"ע הוסיף לזה מה
 שביאר אביו ב"ק אדמו"ר הזקן
 זי"ע מה שאנו אומרים בתפלה בשבת,
 'שבענו מטובך' והוא על פי מה דאיתא
 בגמרא (יומא ע"ד): אינו דומה מי שרואה
 ואוכל למו שאינו רואה ואוכל, אמר
 רב יוסף מכאן רמז לסומין שאוכלין
 ואין שבעין, אמר אבבי הלכך מאן
 דאית ליה סעודתא לא ליכלה אלא
 ביממא. ולכן אנו מבקשים 'שבענו
 מטובך' שנהיה שבעים מהטוב, שיהיה

וכמו שאמרנו תפלת יעקב הייתה על ימות המשיח, שאז יהיה היטב אמיב, שגם הרע יתגלה כדבר טוב.

שמעתי השבוע סיפור נפלא של השגחה פרטית שארע לאחרונה בארה"ב שממנה נלמדה לדעת שיש פעמים שהאדם זוכה לראות חסדים גלויים.

בעיר ניו יורק מתקיימת בכל שנה ועידה שבה מצוינים החברות שמייצרים אוכל כשר את המוצרים שלהם. יהודי בשם ר' שלמה לפקוביץ הגיע לוועידה זו שהתקיימה במנהטן כדי להציג מוצר של בנו 'פולי קפה' עם הכשר, היהודי הזה הציג מוצר זה בוועידה ללא הרבה הצלחה, וכמעט ולא הצליח למכור מרכולתו, כאשר הסתיימה הועידה אסף את כל הפריטים ויצא לדרכו לחזור הביתה.

באמצע הדרך מרוב הרהורים על אי הצלחתו, לא שם לבו שאזל לו הדלק מהרכב והתחיל להסתכל לכל צד לחפש תחנת דלק כדי שהוא יוכל למלאות דלק, ואז מרוב הסח הדעת, נתקע עם רכבו לתוך הרכב שנסע לפניו. הרכב שנסע לפניו היה רכב יוקרתי, ובעלת הרכב

ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו (עובדיה א כא).

ולפי דבריהם יש לומר שבקשת יעקב ואתה אמרת היטב איטיב עמך, כוונתו הייתה על ימות המשיח שאז יתקיים מה שנאמר (זכריה ד ט) והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. והוא על פי דברי האר"י הק' שלעתיד לבוא השם ייחז"ה יהפוך כביכול להיות ייחז"ה, שאותיות ו"ה יהיה ג"כ מהם אותיות י"ה, ואז יתקיים הפסוק 'ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד'.

ושמעתי פעם בענין זה, שאותיות י"ה לבדם הם בחינה של דין כמ"ש (תהלים קיח יח) יסר יסרני י"ה וגו'. וע"י ה-ו"ה של השם הוא נהפך להיות שם של רחמים. ללמדנו שיש לפעמים שקורים דברים שנראים לעין דבר רע, ורק לכסוף נתגלה לעינינו שמה שחשבנו שהוא רע האמת שהוא טוב. לעתיד לבוא יהפך השם ל-ייחז"ה, שגם הענין שלפי אותו עינינו הוא רע, יתגלה מיד כדבר טוב, וזה כוונת הכתוב 'ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד'.

וזה היה כוונת יעקב אבינו כשביקש ואתה אמרת היטב איטיב עמך,

אִירָא במדרש (מ"ד פג ה) התבן והקש והמוץ מריבים זה עם זה, זה אומר בשבילי נזרעה השדה וזה אומר בשבילי נזרעה השדה, אמרו החיטים המתינו עד שתבואו הגורן ואנו יודעין בשביל מה נזרעה השדה, באו לגורן ויצא בעל הבית לזרותה, הלך לו המוץ ברוח, נטל את התבן והשליכו על הארץ, ונטל את הקש ושרפו, נטל את החיטים ועשה אותן כרי, וכל מי שרואה אותן מנשקן, היך מה דאת אמר (תהלים כ יב) נשקו בר פן יאנף.

בך אומות העולם הללו אומרים, אנו עיקר ובשבילנו נקרא העולם, והללו אומרים בשבילנו נברא העולם, אמרו להם ישראל המתיני עד שיגיע היום ואנו יודעים בשביל מי נברא העולם, הרא הוא דכתיב (מלאכי ג יט) כי הגה היום בא בוער כתנור ועליהם הוא אומר (ישעיהו מא מז) תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם, אבל ישראל, ואתה תגיל בה' קדוש ישראל תתהלל.

ונראה לכאור דברי מדרש זו, על פי דברי הקדושת לוי שדקדק כפל הלשון 'היטב איטיב' וז"ל: כי הגה הבורא משפיע שפע ונותן טובו לעמו ישראל, וגם השפע בא על האומות. והחילוק ביניהם, הטובות

שנסעה מלפניו יצאה מרכבה וניגשה אליו, היהודי הזה התכונן כבר שהוא עומד לקבל על ראשו צעקות על שהוא נתקע ברכב של אותה אשה, אבל במקום זה, היא שאלה ממנו מה הוא עושה למחייטו, ר' שלמה הנ"ל אמר לה שהוא מגיע מועידה, שם הוא הציג המוצר של בנו 'פולי קפה', אז ביקשה ממנו אם הוא יכול להראות לה אותם פולי קפה, הוא הוציא קופסא של כמה פולי קפה, והיא הריחה את המוצר ומאד מצא חן בעיניה, ואז אומרת אותה האישה לר' שלמה שהיא המשווקת הראשית של חברת 'וולמרט', חברה עם אלפי חנויות ברחבי ארה"ב, והיא מבקשת בלעדיות על מוצר זה כדי למכור אותו בחנויות שלהם ברחבי ארה"ב. שמה באמצע הכביש הסואן ליד התאונה נחתם החוזה, ור' שלמה ראה רווחים גדולים מעסקה זו.

הרי אנו רואים שלפעמים דבר שנראה לעין כדבר רע, קודם כל שלא הצליח למכור את פולי הקפה בוועידה, ועוד גוסף עליו צרה שהוא עשה תאונה בדרך, אבל לבסוף ראה איך שהכל היה לטובתו. לפעמים אנו זוכים לראות התגלות החסדים לעינינו.

הטובה הוא בשביל להיטיב לעמו
בשביל הטובה עצמה.

עוד יש לכאר דברי המדרש על פי
פשט הראשון של הקדושת לוי,
שאטיב עמך שיהא הטיב, שיתגלה
לעין כל שהוא טובה, שלפעמים יש
חסדים מכוסים שאין נראה לעין, מה
שאינן כן בעשות הבורא ברוך הוא חסד
מגולה עם האדם או הטוב הוא מגולה.

ובדאמרן שהבקשה היה על ימות
המשיח, שאז יתגלה לעין
כל הטוב, שבמשך ימי שהותינו בגלות
היה באתכסיא. וזה הרמז על החיטים
שהם עצם הטוב, אבל הם מכוסים
כשאנו בגלות עם המוץ והקש, עד
שלעתיד יתגלה עצם הטוב.

יעזור השי"ת שנזכה לברכה של היטב
איטיב, לראות חסדים מגולים
עדי נזכה ל'ועלו מושיעים בהר ציון
לשפוט את הר עשו', והיה ה' למלך
על כל הארץ, בביאת גוא"צ בב"א.

שנותן לעמו ישראל הכוונה הוא בשביל
טובה, והטובה שבא על האומות הוא
על דרך (דברים ז י) ומשלם לשונאיו
אל פניו להאבידו. ונמצא הטובה אינה
טובה להם, אבל בישראל עמו כוונת
הטובה הוא בשביל הטובה. וזהו היטב
איטיב עמך, כוונת הטובה בשביל
הטובה עצמה.

ועל פי דבריו הק' יתבאר כמין חומר
דברי המדרש, שגם המוץ והקש
יש בהם איזה בחינה של טוב, אמנם
הטוב שלהם אינו מגיע לבחינת הטוב
של החיטים, שהטוב שלה היא בבחינת
היטב איטיב.

וכבר אמרנו שבקשת יעקב ואתה
אמרת היטב איטיב עמך היתה
על ימות המשיח, שאז יראו שתכלית
הבריאה הייתה בשביל כלל ישראל,
כמו שאמרו חז"ל (בראשית רבה א ו)
בראשית, בשביל ישראל שנקראו
ראשית תבואתו (ירמיה ב ג), וכוונת

קידושא רבא בצפרא דשבתא

שמחת האויפרוף לחתן הרב צבי הירש לייב הי"ו
בן הרה"ג רבי פינחס משה אשר שליט"א מגיד שיעור בבית מדרשנו

בכור, והיינו שאין לאדם קנין בשור רק אם קודם קיים מצות בכור, וכמו כן בחמור יש פדיון פטר חמור, בצאן יש מצות מעשר בהמה וראשית הגז, בעבד ושפחה הרי הגוי כשנהיה עבד ושפחה אצל יהודי מקבל על עצמו מצוות שנשים חייבות בהם, וא"כ הם נכנסים לקדושה.

וזהו 'ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה' שבכל הדברים הגשמיים הללו יש בהם מצוות וקדושה, ועל ידי זה יכול לומר 'ויהי לי', שרק ע"י שקיים בהם מצוות נעשו שלו, לפי שקדושתו שופע עליהם, ועל ידי זה שייך לומר 'ויהי לי', ובנוסף על ידי המצוות שמקיימים על ידם נגרם שאפילו במה שנשאר בידו ג'כ יהיה קדושה, וכמו שבמעשר בהמה ע"י שמפרישים מעשר, אז נותר השאר.

וסיפר זקניו ז"ל בענין זה, שידוע שבכל הדורות הפריצים היו שונאי ישראל, ואפילו אם הפריץ לא היה שונא ישראל, היה לו כומר שהיה שונא ישראל. ומסופר שפעם אמר

ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה וגו' (בראשית לב, ו). הנה החתן צבי הירש לייב יגיד בעזהש"ת בשבוע הבעל"ט 'הרי את מקודשת לי כדת משה ישראל', וכ"ק אאזמו"ר זי"ע (שיומא ההילולא דיליה יחול בשבוע הבעל"ט) הרבה לבאר ענין ה'לי' של הקידושין בכמה אנפין.

באחד הדרכים אמר לבאר הענין ע"פ הפסוק בפרשתנו ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה, דלכאורה יש לדקדק על הלשון שאמר יעקב 'ויהי לי', דמשמע שהשור והחמור הם שלו וקנינו העצמיים, והאיך אפשר שידבר יעקב על קניני עולם הזה המדומים שקנייתם אינו אלא לחיי שעה.

ומבואר בספרים הק' שלאדם יכול להיות 'שור וחמור' רק כאשר יקדשם ע"י קיום המצוות השייך להם, אז שפיר שייך לומר עליהם שהם שלו, דכקנינים רוחניים יחשבו. וביאר זקניו ז"ל על פי דברי המשך חכמה שבשור יש מצוה של

בה ה'לוי, כי קניני האדם המה רק המצות והדברים הרוחניים שזוכה לעשות בזה העולם.

יעזור השי"ת שהחטונה תהיה בשעה טובה ומצלחת, ושיזכה החתן להקים בית נאמן בישראל, שהזיווג יעלה יפה, ויזכה רבי פינחס ומשפחתו לראות מלוא חפניים נחת ותענוג דקדושה, ובשבת זה מוכרחים לומר 'אידישע נחת' לפי שיש בפרשתינו באלופים של עשו, 'אלוף נחת', ואין אנו רוצים כזה נחת כי אם אידישע נחת, וגם יש לי לברך את הסבים שאנו ידידים כבר הרבה שנים רבי ברוך הכהן רפפורט שליט"א, וגם הסב מצד הכלה רבי משה יצחק סולומן הי"ו שאנו מכירים הרבה שנים, ואומר אשר עם לבבי שכששמעתי על השידוך שמחתי מאוד ואמרתי שזה היימישע שידוך, שאני מכיר את שתי הצדדים וזה ממש ענבי הגפן בענבי הגפן.

ואי אפשר שלא להזכיר להבחל"ח את סב החתן ידידי רבי ישראל מרדכי אשר ז"ל, שאני בטוח שהוא נמצא איתנו היום בשמחה זו, כמו שמובא בזהר הק' שהנשמות מגיעים מגן עדן להשתתף בשמחת צאצאיהם, ואני בטוח שהוא שמח להיות כאן

איזה גלח לפריץ, תדע שה'מושקע' שלך' הוא שקרן ומשקר לך, והחליט הפריץ שינסה אותו, קרא ליהודי ושאלו כמה כסף יש לך, וענה שיש לו רק עשרת אלפים רובל, ובאמת שהיה עשיר, והפריץ ראה מיד שהוא שקרן, והיה אחת דתו להמית, אבל לפני שהוציאו אותו להריגה, אמר לפריץ אתה רוצה לדעת למה אמרתי שיש לי רק עשרת אלפים רובל, תראה שעכשיו כל הכסף שיש לי אינו שייך לי, שהרי אתה הולך כעת להרגני, ולא ישאר בידי כלום, וכי שלי הם, אבל מה שאמרתי שיש לי עשרת אלפים רובל, הוא מה שעשיתי בהם מצוות, והם באמת שלי לעולם ואי אפשר לקחת אותם ממני.

קניני האדם האמיתים הם המצות והמעשים טובים שזוכה לעשות בעולם הזה, ואמנם כי האדם שצובר ממון רב יש לו רכוש גדול, אך רכושו האמיתי הוא המצות שקיים עם ממונו, והיא הנותנת שיקרא עשיר.

כשחתן מקים את ביתו הוא צריך לדעת יסוד זה, שרק מה שיש בו כוח קדושה זה נקרא שלו, ועל ידי שהחתן מקדש האשה, להיות אשתו באופן של קדושה, רק אז יתקיים

בבית מדרשינו ולרוות נחת מצאצאיו, והחסידות, ויהי רצון שמשמחה זו שב"ה זכה להקם דורות ישרים יושפע השפעות טובות ורחמים וחסדים ומבורכים ההולכים בדרך התורה עדי נזכה לביאת גוא"צ בב"א.

דעו דרעוין

אל יתהלל עשיר בעשרו. דאף אדם שהתברך בחכמה או בעשירות וגבורה לא יתהללו כלל בעת שיחזיקו וישתמשו במעלתם לעצמם בלבד, ורק כשישפיעו ממעלתם לזולתם או יזכר ויחשב עשרם וחכמתם לשבח.

וזהו האמור בפרשת בראשית (ב יח) ויאמר ה' אלוקים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עוזר כנגדו. ומבואר בוותר הק' (ח"ב ו: ועוד) כי זכר בלא נקבה נקרא 'פלג גופא', והיינו שאינו קרוי 'שלם' רק בהיותו נשוי, והטעם לפי שאז הוא משפיע לה מטובתו, ואין שלימות הטובה ללא השפעה לאחרים.

ועל פי זה מבאר זקני ז"ל גם מה שכתוב בהמשך הפרשה (לג יח) 'ויבא יעקב שלם עיר שכם'. ומפרש רש"י (שם) שהיה שלם בכל השלימות, שלם בגופו, שלם בממונו, ושלם

ואתה אמרת היטב איטיב עמך וגו' (בראשית לב ג). כ"ק אאזמו"ר זי"ע אמר שכפל הלשון היטב איטיב לרמוז בא כי לא תחשב הטובה וההשפעה שביד האדם שלימה, אם יקחנה האדם לעצמו בלבד, ולא יתן ויעניק גם לאחרים חלק בה. ורק כשמשפיע מטובתו הלאה, שיהיה גם בבחינת 'משפיע' ולא רק בבחינת 'מקבל', בזה יחשב טובה וברכה לאדם, כי כל מעלה אשר חנן ה' את האדם אינה אלא למען ייטב בו לתועלת הכלל, וכמו שכתב בספר החינוך (מצוה תל) כי לא יקרא שלם בטובה, רק מי שהוא מייטיב לאחרים וזולתו, אין ספק בזה לכל בן דעת.

ובן האריך בספר העקרים (מאמר ג ה) ופירש על דרך זה את דברי הנביא ירמיה (ט כב) אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו

ובספה"ק דגל מחנה אפרים (בא) כתב שהחתן מוחלין לו על כל עוונותיו ולכל הנלוים אליו. הרי אנו רואים שהחתן משפיע על כל אלו המשתתפים איתו בשמחתו, ועל כל הנלוים אליו.

ונראה לומר שאחד מהענינים שהחתן משפיע על כל הנלוים אליו הוא ענין השמחה. שכל חתן שמתחתן נמצא כמצב מרומם, בשמחה עלאה ובחדוותא דליבא, ולכאורה אם נתבונן, צריכים להבין הלא לשמחה מה זו עושה, הלא החתן לוקח על עצמו אחריות גדולה בהקמת ביתו החדש, בבחינת ריחיים על צוארו.

ויש לומר על פי מה שאמרתי בשמחת אירוסין אצל אחד מילדי, על מה שנאמר (שמות יד לא) וירא ישראל את ה' הגדלה אשר עשה ה' במצרים וייראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו. דידוע מה שאמרו חז"ל (סנהדרין כב.) שקשה לזווגם כקריעת ים סוף, ולכן החתן אחרי שראה את ה' הגדולה במציאת זיווגו, ויאמינו בה' ובמשה עבדו, נתמלא במידה גדושה של אמונה, דאם הקב"ה עשה אתו נפלאות גדולות במציאת זיווגו, הוא סומך ובוטח בה' באמונה שלימה

בתורתו. ולדרכינו הרמז בזה כי ע"י שזכה לברכת היטיב איטיב, שהיה משפיע ומטיב גם לאחרים, נמצא שהיה 'שלם' בכל מיני השלימות שיכולה להיות.

והנה מיסב עמנו חתן והוא צריך לדעת שעבודת החתן הוא להיות משפיע, ובמשך ימי השמחה של החתן נוהגים לשמוח עם החתן ברבים, והוא כי עבודתו בימים אלו הוא להיות משפיע, ולכן יושבים עם החתן ברבים, כדי שהחתן ישפיע על כל המשתתפים משמחתו, להרגילו בעבודת ההשפעה, כדי שגם בביתו ישפיע על אשתו.

כבר אמרתי בזה השבוע (בשמחת שבע ברכות) שזה שחתן מוחלין לו על כל עוונותיו, לומדים את זה מפרשתנו, שנאמר (לו ג) בנשי עשו, בשמת בת ישמעאל, וכתב רש"י (שם) דלהלן [בפרשת תולדות לאחר שנישאה לעשו (כה ט)] קורא לה מחלת, ומצינו באגדת מדרש ספר שמואל (מדרש שמואל פ"ז), ג' מוחלים להן עונותיהן, גר שנתגייר, והעולה לגדולה, והנושא אשה, ולמד הטעם מכאן, מכך שכשלקח עשו אותה לאשה נקראת מחלת, שנמחלו עונותיו.

זה התפלל 'הצילני נא מיד אחי', היינו שינצל ממנו שלא יקרב אליו כאח, ועוד ביקש 'מיד עשו', שינצל ממנו שלא ינהג עמו כעשו.

וזקני ז"ל פירש על דרך זה גם המשך הפסוק 'כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים'. פירוש דהיה ירא יעקב מב' צדדים גם מצד 'פן יבוא והכני' וגם מצד 'אם על בנים', והכוונה או שירצה להרגו ע"י מלחמה היינו מיד עשו, ועל זה התפלל 'פן יבוא והכני'. או שביקש עמו אחזה וריעות, מצד קרבה ומשפחה, שהרי אנשים אחים אנהנו, היינו 'מיד אחי', ועל זה אמר 'אם על בנים'.

והוסיף זקני ואמר, שזה מה שהוסיף יעקב וביקש 'ואתה אמרת היטב איטיב עמך', שהרי הבטחתני 'כי לא אעזובך' (שם כה ד), וכפילות הלשון של 'היטב איטיב', רמז שזוכה להטבה והצלה בב' אופנים, הן בגשמיות, והן ברוחניות.

והוסיף עוד זקני לומר שכן הוא בכל הדורות שסכנת בני ישראל מן האומות הוא בשני אופנים, פעמים שהם מבקשים ללכותם בפועל ממש, ופעמים שמבקשים להסירם מהאמונה ומדרך התורה ע"י שיקרובם ויתחברו

שהקב"ה ידאג לכל הצטרכויותיו בהקמת ביתו, ועל כן הוא שמח וטוב לב ביום חתונתו, וענין זה של שמחה ואמונה מהורה משפיע החתן על כל המשתתפים והנלוים אליו בשמחתו.

בשבוע הבעל"ט יחול יומא דהילולא של כ"ק אאזמו"ר זי"ע, ואומר מדברי תורתו שהוא בבחינת 'הוא היה אומר', על הפסוק (בראשית לב יב) הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים.

המפרשים דקדקו דכיון שאמר 'מיד אחי' יודעים אנו דהכוונה הוא לעשו, ומדוע הוצרך לכפול ולומר 'מיד אחי מיד עשו'.

ובתבו בספרים הק' כי שתי ידות לעשו, ומפני שניהם היה יעקב מפחד, האופן הפשוט הוא שיבוא עשו להילחם עמו ולהורגו, והוא כליון גשמי. אמנם יש עוד אופן, והוא כשיתרצה אליו ויבקש אחוותו, ולישב עמו בשלוח כאחים אהובים, ובוה גדול הסכנה לכליון רוחני ח"ו, דטובתו ואהבתו של עשו רעה היא אצל יעקב, ועל שני חששות אלו אמר ויירא יעקב מאד' (שם פסוק ח) ושוב 'ויצר לו'. ועל

הרשעים הארורים ימ"ש לחוסט לפני פסח תש"ד, נולד המיועד להיות חתני, שם בשפל המצב כבר דאג הקב"ה לעתידו כשנולד בארה"ב אבי ז"ל.

זקני החוסמער רב זצ"ל עבר הגלות של 'פן יבוא והכני' בעברו המלחמה ובהיותו באושוויץ, וכ"ק זקני עבר הגלות השניה, הגלות של 'מיד אחי', שבשנים אלו בבוסטון נסיונות החיים דאו היו מאוד קשים, כידוע הנסיונות על שמירת שבת וכדומה, וזה היה גלות רוחנית, ועל נסיונות אלו היה צריך זקני להתגבר.

במשך השנים קמו כמה וכמה ממשלות כאן בארץ ישראל, והצד השוה של כולם שהם מנסים להצר לאלו שהולכים בדרך התורה, אבל אופני הפעולה הם שונים, היו כאלה שניסו ללחום במלחמת חורמה כנגד לומדי התורה, והיו כאלה שניסו להשפיע בדרכי נועם עם כל מיני פיתויים, על אלו שהולכים בדרך ישראל סבא, במשך השנים ראו שאלו שהלכו בדרכי נועם הצליחו יותר לחבול בכרם, מאלו שלחמו במלחמת חורמה.

ואנו צריכים לבקש ולהתחנן מהשי"ת הצילני נא מיד אחי מיד עשו

עמהם, וצריכים ליוהר ולטכס עצות איך לינצל מהם בכל האופנים, ועל שניהם ביקש יעקב והתפלל להצלתו, הוא וזרעו אחריו בכל הדורות.

זקני ז"ל זכה לגור בירושלים בשנות הבחרות לאחר הבר מצוה שלו, לערך לפני תשעים שנה, הוא גם הכיר את פולין בתפארתה, מהתקופה שהגיע לשם להתנות אחיו כ"ק אדמו"ר רבי משה זצ"ל, שהתקיימה בידיטשוב. כשנסע זקני בפעם הראשונה לקברי הצדיקים באירופא ראו עליו בחוש את הקושי והיגון שזה גרם לו, באמרו שעוד זכה לראות את כל המקומות והעיירות בתפארתם מלאים בחסידים ואנשי מעשה, וכעת כשהם שוממים מיהודים רבה אנותיו.

אבל הוא בעצמו ב"ה לא עבר את מלחמות שהיו לא בשנות השואה באירופה, וכן לא במלחמות שהיו בארצנו הק' לאחר ימי השואה.

בשב"ק אדמו"ר זי"ע הכ"מ התארס, שאלו חתנו הגה"צ רבי יהושע גרינוולד זצ"ל גאב"ד חוסט, מהו תאריך לידתו, כשהוא ענה שהוא נולד בכ"ז ניסן תש"ד, התרגש זקני החוסמער רב ואמר, באותה תקופה שעמדתי בין חיים למות, שנכנסו

יעזור השי"ת שזכותו הגדול של זקני
יגן עלינו ועל כל ישראל, יהי
רצון שנוכה לינצל מידו של עשו,
שהשי"ת יכלה שעיר וחתנו ועלו לציון
מושיעים, עדי נוכה לביאת גוא"צ בב"א.

כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם
על בנים. שיציל אותנו משתי דרכי
פעולות אלו, בין כשהם מגיעים באופן
של מלחמה, ובין כשהם מראים עצמם
כאילו הם דואגים בשבילנו.

שמחת השבע ברכות של החתן משה בקנרוט ני"ו
בן ידידינו הרה"ח רבי יוסף בקנרוט הי"ו
יום חמישי ט"ו כסלו תשפ"ב

עוונותיו לומדים מעשו, משום השר
של עשו מקטרג, וכשרואה שגם לעשו
מחלו, אינו יכול לקטרג.

בשם האדמו"ר מגור פני מנחם זצ"ל
מובא, שמה דכתיב מחלת אצל
עשו רק בבת ישמעאל ולא בשאר
נשיו, משום שעל ידי זה לא יקטרג
לא קליפת עשו ולא קליפת ישמעאל,
וכדאייתא והסר שמן מלפנינו ומאחרינו,
שלנצרים יש היום שלהם ביום ראשון
שלאחר השבת, ולבני ישמעאל יש
היום שלהם ביום שישי קודם לשבת,
והם שתי הקליפות.

ידוע מה שאמרו חז"ל (יבמות סג.) ועיין
בירושלמי (שם) שחתן מוחלין לו
על כל עוונותיו, ולומדים את זה
מפרשתנו, שנאמר (לו ג) בנשי עשו,
בשמת בת ישמעאל. וכתב רש"י (שם)
דלהן [בפרשת תולדות כשהתחתנה
עם עשו (כה ט)] קורא לה מחלת,
ומצינו באגרת מדרש ספר שמואל
(מדרש שמואל פ"ז), ג' מוחלים להן
עונותיהן, גר שנתגייר, והעולה לגדולה,
והנושא אשה, ולמד הטעם מכאן, לכך
כשלקח אות עשו אותה לאשה נקראת
מחלת, שנמחלו עונותיו.

כבר הזכרתי בשבוע העעל"ט
שבבחינה זו ביאר זקני כ"ק
אדמו"ר הזקן זי"ע מה שאומרים

איתא מהרה"ק ר' יצחק מווארקא
זי"ע (ילקוט מאמרים ליום החופה
מה) שהלימוד שחתן מוחלין לו כל

אומר שאם גוי היה יודע את ההרגשה והשמחה שיהודי מרגיש כשלא אומרים תחנון היה מתגנייר, ושם בפתק היה כתוב שביומא דפגרא וימים שנוהגין שלא אומרים תחנון ימים אלו מסוגלים לפרנסה בלי שיצטרכו לסגולה של אמירת תחנון, וכמובן בלי לולול בחשיבות אמירת תחנון.

בספר שהשמחה במעונו מביא, שהטעם שענין מחילת עוונות נמשך בכל שבעת ימי המשתה, מתאים לשיטת מהר"י ברונא (צג) שהטעם שמוחלין לחתן לפי שדומה למלך, ומלך נדון בכל יום, ולפי זה כיון שענין דומה למלך נמשך בכל שבעת ימי המשתה, והרי כאמור נדון בכל יום לכן צריך מחילה מחודשת. ובטעם הדבר שמלך נדון בכל יום, כי כל פעולה של מלך גורלית והשפעתה ארוכה מאוד, ואי אפשר להמתין ולהשהות דינו עד סוף השנה. וכן חתן בתחילת דרכו, כל מעשה ומחשבה שלו משפיע לכל החיים, ולכן נדון בכל יום וצריך מחילה בכל שבעת ימי המשתה.

החתן צריך לדעת, שימים אלו של שבעת ימי המשתה הם ימים גורליות, והשפעתם רבה מאוד, וכל

בזמירות שבת 'ימינא ושמאלא ובינייהו כלה'. 'ימינא ושמאלא', הימין רומז ליום שלפני השבת, יום שישי, שאז חוגגים בני ישמעאל, ושמאל רומז ליום ראשון, יום של בני אדום, ו'בינייהו כלה', שבת המלכה מצויה ביניהם.

בספה"ק דגל מוחנה אפרים (כא) כתב שהחתן מוחלין לו על כל עוונותיו ולכל הנלוים אליו. בטעמי המנהגים (עניני אישות בקונטרס אחרון אות תתקמא) מביא מספר ברכת אברהם שהרה"ק מבוטשאשט זצוק"ל אמר שכל ז' ימי המשתה יש להם לחתנים כח זה דמחילת עוונות, ואם לא זכר קודם החופה לשוב בלבבו אפילו הכי יש בידו לתקן עדיין כל שבעת הימים.

ובאוצר מנהגי נישואין (שם) מבא מספר באר יצחק שכתב, שהחתן המתפלל בבית המדרש אין הציבור אומרים תחנון, והטעם משום שמשפיע מחילת עוונות לכל הנלוים אליו ולכלל ישראל כנ"ל.

ראיתי פעם בבית המדרש של קהילת מאהש בבארא פארק פתק שתלוי על הקיר שאמירת תחנון הוא סגולה לפרנסה, מסתמא תלו את הפתק בגלל שאנשים חיפשו סיבה שלא להגיד תחנון, וידוע מה שהעולם

מעשה ומחשבה בימים אלו משפיעים לכל החיים.
שגם הכלה התחנכה באופן כזה בבית המחותן.

ב"ה ראינו מקרוב גידולו של החתן משה ני"ו במשך כל השנים, והוא התחנך בבית גדול זה של ידידנו רבי יוסף, על אדני התורה והיראה והחסידות, ואנו בטוחים שהזיווג הזו הוא בבחינת ענבי הגפן בענבי הגפן, יעזור השי"ת, שיזכה החתן להקים בית נאמן בישראל, שהזיווג יעלה יפה, ויזכו כל המחותנים לראות מלוא חפניים נחת ותענוג דקדושה, מהם ומל יוצ"ח עדי נזכה לביאת גוא"צ בב"א.

הוצאות הגליון נדבת ידידנו

הר"ר **פינחס דוד הלוי פיין שליט"א**

לדגל שמחת הבר מצוה לבנו היקר יניק וחכים כמד **אליהו נ"י**
ולכבוד אביו הרה"ח רבי **מרדכי אהרן הלוי פיין שליט"א** - מאנסי
לדגל בואו אל ארה"ק לכבוד השמחה

'העליה לתורה' תתקיים ביום השב"ק פרשת וישב בבית מדרשינו
קידושא רבא לאחד התפילה

יזכה לקבל על עצמו עול תורה ומצוות ביתר שאת וביתר עוז
ומשפע מצוות תפילין יתמשך עליו להיות לו חיים ארוכים ושפע
קודש ורוב נחת ותענוג דקדושה

הוצאות הגליון נדבת

ידידנו הר"ר **אליהו דויטש שליט"א**

לדגל שמחת אירוסיו בנו היקר החתן **צבי אלימלך נ"י**
עב"ג למזל טוב ובשעטומ"צ

יזכו לבנות בית נאמן בישראל, ושהזיווג יעלה יפה יפה,
ושיהיה בנין עדי עד, קשר של קיימא, דודות ישרים
ומבורכים בכריות גופא ונהודא מעליא.